

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Dato: 9. oktober 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPFRE
Sags nr.: 1404806
Dok nr.: 1516713

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har den 22. august 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 746 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Spørgsmål nr. 746:

"Finder ministeren det tilfredsstillende, at hver femte praktiserende læge ifølge en rapport fra Institut for Menneskerettigheder benytter børn under 15 år som oversættere, når borgere med tolkebehov konsulterer lægen, og hvad vil ministeren i benægtende fald gøre for at ændre på forholdene? Der henvises til artiklen "Krav om forbud mod børnetolke i sundhedsvæsenet", der blev bragt i Politiken den 22. august 2014."

Svar:

Det er min opfattelse, at god kommunikation mellem sundhedsperson og patient er af afgørende betydning for et tilfredsstillende forløb i sundhedsvæsenet.

Jeg går derfor ud fra, at den enkelte sundhedsperson benytter den mulighed, der eksisterer i sundhedslovens § 50, for at rekvirere den fornødne tolkebi-stand, og derfor udelukkende anvender børn som tolke i uproblematisk tilfælde, som forudsat i Sundhedsstyrelsens vejledning om information og samtykke og om videregivelse af helbredsoplysninger m.v.

Det er den læge, der er ansvarlig for behandlingen, der skal sikre sig, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer, herunder beherskelse af det danske sprog. Lægens ansvar skal ses i sammenhæng med lægens pligt til at udvise omhu om samvittighedsfuldhed, herunder pligten til at forstå og gøre sig forståelig og til at sikre sig et informeret samtykke fra patienten.

Det er regionerne, der afholder udgifterne til tolkebistanden, og det er i den forbindelse også regionernes ansvar at sikre rammerne for, at lægen har adgang til at bestille tilstrækkelig og kvalificeret tolkebistand. I denne sammenhæng er det tillige regionernes ansvar at sikre, at de anvendte tolke og de tolkebureauer, der indgår aftaler med, har en høj faglig standard, herunder besidder de nødvendige kvalifikationer i forhold til sprogkendskab, tolkeadfærd, tolkeetik m.m.

Jeg har en klar forventning om, at regionerne lever op til deres ansvar.

Jeg er imidlertid enig i, at børn som udgangspunkt ikke bør benyttes som tolke, med mindre der er tale om f.eks. uproblematisk og lette tilfælde eller i akutte eller livstruende tilfælde.

Mindreårige børn bør efter min opfattelse aldrig anvendes som tolke, medmindre det sker i akutte eller livstruende tilfælde. Selv i denne situation bør anvendelsen så vidt muligt begrænses.

Jeg vil derfor gerne se på, hvordan de gældende regler kan strammes op, f.eks. ved ændring af tolkningsbekendtgørelsen, hvilket jeg har orienteret Institut for Menneskerettigheder om på et møde den 22. september 2014.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Frederik Rechenback Enelund